Ο πάσχων άνθρωπος

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 15 Ιανουαρίου, 2006

Πέρα από τους διεθνείς νόμους και τις διεθνείς συνθήκες υπάρχουν και οι πνευματικοί νόμοι...

Από κείμενο του Νίκου Ξυδάκη που δημοσιεύθηκε στην “Καθημερινή” (23-3-2003) αποσπώ το ακόλουθο κομμάτι.

“Ένας φίλος ζωγράφος μου έλεγε το καλοκαίρι: "Δεν θέλω να ζωγραφίζω αυτά που ξέρω να κάνω καλά, τοπία, αφαίρεση. Νιώθω τα νεύρα μου τεντωμένα, ακούω φωνές. Βλέπω γύρω μου βία, ανησυχία, ρευστότητα, μυρίζω απειλή. Γι αυτό τώρα ζωγραφίζω ανθρώπους...." Ζωγράφισε ανθρώπους τανυσμένους σαν χορδές, σε μια κραυγή που δεν βγαίνει. Το ένστικτο τον γύρισε στη μήτρα του πιο ανήσυχου εξπρεσιονισμού, αυτού που ζωγράφιζαν μετά την εμπειρία του Α΄ Πολέμου”.

Το σκέφτομαι αυτό τώρα που συνεχίζονται οι εχθροπραξίες στο Ιράκ, στην Μέση Ανατολή και αλλού, όπου βασανίζεται ο άνθρωπος. Τελικά ο άνθρωπος βασανίζεται και υποφέρει, άλλοτε ως θύμα και άλλοτε ως θύτης, άλλοτε στα πρόσωπα αυτών που στέλλουν τις βλακώδεις και απάνθρωπες “έξυπνες” βόμβες, και άλλοτε στα πρόσωπα αυτών που δέχονται την εγκληματική τους μανία. Ο άνθρωπος τελικά βασανίζεται, χωρίς να προλαμβάνη να βγάζη μια κραυγή.

Μάς πνίγει αυτές τις ημέρες ο πόνος από τον όλεθρο της καταστροφής και από την τραγωδία των βασανισμένων ανθρώπων, που ταλαιπωρούνται και υποφέρουν από τον ίδιο τον άνθρωπο. Και μας πονά ο τρόπος με τον οποίο δικαιολογούν αυτές τις τραγικές καταστάσεις. Οι θύτες επικαλούνται νόμους και συνθήκες, ενώ έχουν παραβή τα πάντα, δεν υπολογίζουν το Διεθνές Δίκαιο.

Οι Διεθνείς Συνθήκες, οι Οργανισμοί Ειρήνης, τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι κινήσεις ανθρωπιστικής βοήθειας, οι επίσημοι ουμανιστικοί λόγοι κλπ., όλα είναι υποκρισίες και κενοί λόγοι. Η ανθρώπινη ζωή ευτελίζεται και το ανθρώπινο αίμα, καθώς επίσης

και η ανθρώπινη ζωή, ισοδυναμούν με μερικά γαλόνια πετρελαίου! Η ανάκαμψη της οικονομίας και η αύξηση του εμπορίου, δυστυχώς, περνούν μέσα από τον φρικτό θάνατο αθώων ανθρώπων!

Τί να τον κάνω αυτόν τον πολιτισμό, που λέει ότι είναι ανθρωποκεντρικός, αλλά στην ουσία είναι θανατηφόρος, ακόμη και αυτής της εννοίας αυτού του ίδιου του ανθρωπισμού!

Δεν σκέπτονται οι άνθρωποι το προσωρινό της ζωής, το πρόσκαιρο του ανθρώπινου βιολογικού βίου, και την τελική λογοδοσία ενώπιον του φοβερού Βήματος του Χριστού;

Προσευχήθηκα θερμά τις ημέρες που περάσαμε, στον πάσχοντα Υιό του ανθρώπου, να βοηθήση τον πάσχοντα άνθρωπο, όπου και αν ζή. Και σκέφθηκα ότι πέρα από τους διεθνείς νόμους και τις διεθνείς συνθήκες, που παραβιάζονται, υπάρχουν και οι πνευματικοί νόμοι, που αργά ή γρήγορα θα λειτουργήσουν σε βάρος εκείνων που τους παραθεωρούν.

Ν.Ι.

(Πηγή: "Εκκλησιαστική Παρέμβαση" Μάρτιος 2003)